

**Československá samostatná obrnená brigáda
Czechoslovak independent armoured brigade group
/CIABG/**

ppor. Adam Adamovič

veliteľ 1. čaty 1. roty 3. tankového práporu Čs. samostatnej obrnenej brigády

Zomrel so slovami: "Pozdravuj mamku ..."

Adam Adamovič sa narodil v obci Bošáca v okrese Trenčín 24. augusta 1921. Ešte ako študent gymnázia odišiel do odboja balkánskou cestou do Francúzska, kde se v Marseille podrobil 28. marca 1940 odvodu. Po odoslaní do výcvikového tábora bol zaradený k 9. rote 1. pešieho pluku 1. čs. divízie, s ktorou ani nie po dvoch mesiacoch výcviku odišiel na front. Československé pluky čakali ťažké ústupové boje, v ktorých sa osvedčil.

V Anglicku bol zaradený do veliteľskej roty 1. pešieho práporu, zložil maturitu a bol zaradený do školy pre prípravu dôstojníkov v zálohe. Tú ukončil 26. marca 1942 ako 17-ty zo 74 uchádzačov.

Hinton Hall – budova, v ktorej sídlila čs. škola v rokoch 1941–1943.

Po reorganizácii brigády na obrnenú bol zaradený k 3. rote 1. tankového práporu, s ktorým ako zástupca veliteľa 2. čaty v septembri 1944 odišiel do Francúzska. Pri rozširovaní brigády bol prevelený k motorizovanému prieskumnému oddielu, ktorý sa stal základom 3. tankového práporu u ktorého už ako rotný aspirant prevzal velenie 1. čaty 1. roty.

V januári 1945 obdržal
Československú medailu za zásluhy I. stupňa.

2. apríla 1945 bol menovaný podporučíkom v zálohe.

Útok na továreň Filature pri Dunkirque 11. apríla 1945 sa zúčastnil v čele svojej čaty. Tankisti išli z východzieho postavenia ako pechota. Útok ale zlyhal. Spolupracujúce francúzske jednotky vôbec nevyrazili zo svojich postavení a odkryli tak oba boky útočiacej roty. Útok predchádzala delostrelecká príprava, ktorá ničila nemeckú obranu a vytvorila i dymovú clonu. Náhla zmena vetra ju odvíjala a tankisti útočiaci ako pechota utrpeli veľké ztraty. 148 členná rota prišla o 11 padlých a 28 zranených. K padlým patrila i podporučík Adamovič. Svedkovia zhodne vypovedali, že bol omylom zasiahnutý chaotickou palbou francúzskych vojakov. Zomrel v náručí p. Alojza Wollmana, ktorý vydal svedectvo o tejto tragédii.

Neskoršie vyšetovanie potvrdilo, že neskúsená francúzska obsluha guľometu 6. francúzskej roty, ktorá mala páliť na Nemcami obsadenú farmu Vanherseck, sa pokúsila prestreľovať ponad útočiacu rojnicu. Prestreľovanie vlastnej zostavy je jednou z najťažších úloh i pro dokonale vycvičených guľometčíkov. V tomto prípade však strely zabíjali vo vlastných radoch.

Pán Cyril Zavadil, účastník zahraničného odboja vo Francúzsku a Veľkej Británii je autorom knihy svojich vojnových spomienok. V knihe "Nebyli jsme svatí" spomína na okamih, kedy sa dozvedel o smrti svojho spolubojovníka Adama Adamoviča, ktorý velil susednej čate, nasledovne:

"Když se nám konečně podařilo dostat se přímo pod valy a tím i z dosahu přímé palby, zjistil jsem, že mi chybí málem polovina čety. To již ke mě přiběhl Lojza Wollman se zprávou, že mu právě zemřel v náručí Adam Adamovič se slovy: " Pozdravuj mamku!"

I když jsem slýchal, že k podobným výrokům dochází častěji, do této doby jsem tomu příliš nevěřil.

Natolik dobře jsem znal jak Adama, tak Lojzu, že jsem o pravdivosti Lojzova sdělení ani moment nepochyboval. Adama jsem znal již od 1. praporu, blíže jsme se však poznali až jako velitelé čet u jedné roty. Byl to skutečně výborný kamarád, kterého si bez jeho věčně rozesmáté tváře snad nedovedu ani představit.

Lojza byl v podstatě dobrácký a flegmatický hromotluk, který však byl na samém pokraji zhroucení."

Telá mnohých padlých se v palbe nepodarilo odniesť a zostali na bojisku. Až 16-teho apríla, kedy se obe strany dohodli na prímerí, se podarilo nájsť telá sedmich mŕtvych príslušníkov roty, vrátane ppor. Adamoviča. Tento bol tiež toho dňa pochovaný na cintoríne v Bourbourgu.

Počas bojovej činnosti v priestore pri Dunkerque stratila brigáda celkom 207 vojakov, z ktorých 167 padlo a 40 zostalo nezvestných. Ďalších 461 vojakov bolo zranených.

Hrob na cintoríne v Bourbourg.

V roku 1959 boli jeho ostatky prevezené na vojenský cintorín La Targette.